कचिद्ग्निषु ते युक्तो विधित्तो मतिमान्छनुः। इतञ्च हो समाणञ्च काले वेदयते सदा । कच्चिदङ्गेषु निष्णाती ज्बौतिषः प्रतिपादकः। उत्पातेषु हि सर्वेषु दैवज्ञः कृथकस्तर। किन्नुखा महत्स्वेर मध्यमेषु च मध्य-माः । जवन्याच जवन्येषु स्तयाः कर्मासु योजिताः। अमात्यातुषधातीतान् पिष्टपैतामद्वान् शुवीन् । श्रेष्ठान् में हे व किंच्या नियोजयिस कम्मीस । किंच्यीयेण दर्खेन स्मामुद्दिज्ञ प्रजाः। राष्ट्रं तदानुषायनि र्मान्त्रको भरतर्षभ !। किञ्चल्यांनावज्ञानन्ति याजकाः पतितं यथा। उपं प्रतिपद्दीतारं कामयानिमव स्तियः। कचिददुष्टः सूर्य मितमान् प्रतिमान् गुविः। कुतीनवातुरत्रव दचः सेनापतिस्तः। कच्चिह्रस्य ते सुखाः सर्वे युरविधारदाः । प्रष्टावदाता विकानास्त्या सत्कत्य मानिताः। किञ्चिद्धस्य भक्तञ्च वेतनञ्च यथी-चितम्। संपाप्तकाचे दातव्यं ददासि न विकर्षसि। कालातिक्रमणादेते भन्नवेतनयोर्धताः । भन्नैः नुर्वेन्ति दौग त्यात् सोधनर्थः सुमहान् स्टतः । कचित् सर्वे छन-रक्तास्तां कुखपुत्राः प्रधानतः । इत्याः पाणांस्तवार्थेष संवाजित सदा युधि । किञ्चितेको वहुनर्थान् सर्व गः साम्पाराधिकान् । चतुशास्ति ययाकामं कामाता शास-नातिगः। कञ्चित् पुरुषकारेण पुरुषः कर्मा गोभयन्। नभते मानमधिक भूयो .वा भक्तवेतनम् । कचिदिद्या-विनीतांच नरान् ज्ञानविधारदान् । यथाईं गुणतचैव दानेनाभ्य पपदासे। किञ्चहारान् मनुष्याणां तवार्थे स्त्युमीयुवास् । व्यवनं चाण्पितानां विभवि भरतर्षभ !। कचिद्भयादुपगरं चीचं वा रिष्ठमागतम् । युद्धा वा विजितं पार्थ । प्रव्रवत् परिरचिष । किञ्चलमेवं सर्वस्थाः प्रथिव्याः प्रथितीपते ! । समसानभिषद्वस यथा माता यथा पिता । कच्चिद्रमनिनं गत् नियम्य भरतप्रेम !! श्रमियासि जनेने समीच्य तिविधं बन्तम्। यात्रामार-भने दिख्या नाप्तकाल मरिन्दम ! । पाल्पि मृत ञ्च विज्ञाय व्यवसायं पराजयम्। वस्य च महाराज ! दत्त्वा वेत-नमयतः। बिच्च वतस्त्वेभ्यः परराष्ट्रे परन्तप ! । उपकक्तानि रतानि प्रयक्ति यथाहैतः । किन्दात्मा-नमेवाये विकित विजितेन्द्रयः। परान् जिगीवसे पार्थ ! प्रमत्तानितिन्द्रयान् । कञ्चित्ते याख्तः चल्न् पूर्वं यानि खतुष्ठिताः । साम दानञ्ज भेदच दग्डय विधियद्ग, णाः। कच्चिना लंडढं कला परान वासि

विधास्पते । तांच विक्रमसे जेतं जिला च परिरचसि । काञ्चरहाक्ष्मंयुक्ता चतुर्व्विधवला चमूः। बलसुर्व्यः सु-नीता ते दिवतां प्रतिबाधिनी । कचित्रवञ्च सिष्टच पर-राष्ट्रे परनाप ! । खिवहायं महाराज ! निहंसि समरे रिप्तु। किञ्चत् खपरराष्ट्रेषु बह्बोऽधिकतास्तव! अः र्थान् समिधितिष्टांना रचिना च परस्यरम् । कच्चिदभ्य-वहार्याणि गात्रसं वर्षणानि च । घेयाणि च महाराज ! रचन्यतुमतास्तः । किञ्चत् कोषय कोषञ्च वाहनं हार मायुधम्। आयद कतक ल्याचौसाय भन्नौरनु कितः। कः चिदाभ्यनरेभ्यच बाह्यभ्यच विशास्यते ! ! रच्यासानसे-बायो तांच खेभ्यो मियच तान्। किञ्च पाने दूरते वा कीडास प्रमरास च। प्रतिज्ञानन्ति पूर्वीक्के व्ययं व्यसनजं तव । किच्दायस चार्चेन चतुर्भागेण वा पुनः । पादभागैंस्तिभिर्वापि व्ययः संशोध्यते तव । किञ्चल-ज्ञातीन् गुरुन् द्वान् विषाजः शिल्पिनः स्रितान् । स्रभी-च्णमनुख्द्वासि धनधान्येन दुर्गतान्। कच्चिचायव्यये युक्ताः मर्वे गणकलेखकाः । खनुतिहन्ति पूर्वाह्ने निष्ण-मायव्ययं तन । किच्दिधें असंमूढान् दितकामानसुप्रियान् । नापकर्षीस कम्मध्यः पूर्व्वमप्राप्य किल्वषम् । कचिदिदित्वा प्रकातुत्तमाधममध्यमात्। तः कमास्ततु हृपेषु नियो-जयि भारत! । किन्न लुकाशीरा वा वैरियो वा विधा-म्पते ! । अपाप्तव्यवद्वारा वा तव कर्मस्वनिष्ठिताः । क-विंच चौरेलु खेर्न कुमारे: स्तीवभेन वा। त्यया वा पी-द्यते राष्ट्रं कचित्त् षाः लवीवनाः । कचिद्राष्ट्रे तदागानि पूर्णानि च हहन्ति च । भागशो विनिविष्टानि न क्षाप-देनमाहका। कच्चिन वीजं भक्तञ्च कषेकस्थावसीदति। पादकञ्च धर्न रहारा द्दासृषमतुयहम् । कञ्चित् खतु-हिता तात ! वार्ता ते साधुभिक्क नैः । वार्तायां संत्रित-सात लोकोऽयं सुखमेधते । कञ्चिक्त्र्राः कतप्रज्ञाः पञ्च पञ्च खनुषिताः । चेमं कुर्व्धान संइत्य राजन् ! जनपरे तः । कच्चिनरगुप्तप्रधं यामा नगरवत् कताः । याम-वच्च हताः प्रान्तास्ते च सर्वे त्वदर्पणाः । कच्चिह्रचेनातु-गताः समानि विवमाणि च । प्रराणि चौरा निघून-चरन्नि विषये न ते । कचित् स्तियः साम्त्यसि कचि-त्ताय सुरिक्तताः । किञ्चन त्रह्धास्यासां किञ्चरुगुद्धां न भाषसे। कच्चिदात्ययिकं श्रुत्वा तद्रधमनु विन्त्य व। प्रियाण्यत्भवन् भेषे न त्यमनः पुरे न्द्रप ! । साञ्चत् ही प्रथमी यामी राखें सुप्ता विशास्पते !। संचिन्तयसि